

[Aksel Larsen.]

misser, hvormed man begrundes dens foreløbige opretholdelse, at det er næsten livsfarligt for Danmark, og derfor vil vi stemme imod regeringens forslag.

Forsvarsministeren (Rasmus Hansen): Jeg skal ikke ved denne lejlighed yde noget bidrag til, at vi får en gentagelse af den debat, vi tidligere har haft om Tysklandskommandoet og de problemer af udenrigspolitisk art, som står i forbindelse hermed, men når man fra flere sider har lyst efter en klar begrundelse for den forlængelse af Tysklandskommandoet for 1 år, som er foreslået i det lovforslag, der er til behandling, skal jeg henvisse til bemærkningerne til lovforslaget. Det hedder her:

„Da den danske styrke i Tyskland i henhold til den i foråret 1951 vedtagne rigsdagsbeslutning er afgivet til den fælles forsvarsstyrke i Europa til løsning af visse beredskabsopgaver, og da den af den vesttyske forbundsrepublik på den ene side og Frankrig, Storbritannien og De amerikanske forenede Stater på den anden side i maj 1952 underskrevne overenskomst om besættelsesstatuttens afløsning ikke er ratificeret, har man fundet det fornødent at foreslå den omhandlede bemyndigelse forlænget for et tidsrum af yderligere 1 år.“
Det forekommer mig, at der her i bemærkningerne ganske klart er sagt, hvad der er grunden til, at regeringen har fremsat forslag om forlængelse af loven om en dansk besættelsesstyrke i Tyskland i 1 år.

Det ærede medlem hr. Arnth Jensen har under behandlingen her i dag taget anledning til at spørge mig — det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft har været inde på det samme emne — om regeringen har ført forhandlinger om dækning af den danske tyske grænse.

Ja, der er herom ganske naturligt ført samtaler. De blev påbegyndt allerede i 1949, da det fra alle sider her i landet blev erkendt, at Danmark ikke ved egne militære kræfter kan gennemføre en ordning, hvorved det er i stand til at dække Danmark, hvis det nogensinde skulle ske, at det blev udsat for et angreb fra en stormagt. Derfor har der været ført visse forhandlinger, og de har haft deres naturlige fortsættelse, da den nuværende regering trådte til, men de er

endnu ikke afsluttet, og der er ikke nået nogen løsning af det problem, vi er stillet overfor.

Vi erkender i regeringen ligesom det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft, at de 1 500 mand, som udgør Tysklandskommandoet, kun kan betragtes som en symbolsk gestus fra Danmarks side med det formål at tilkendegive, at vi, fra det øjeblik vi gik ind i NATO, var villige til, så langt vore kræfter rakte, at tage del i bestræbelserne for at give den del af Vesteuropa, der er samlet i NATO, en militær dækning. Vi har aldrig haft nogen forestilling om, at de 1 500 mand var en tilfredsstillende løsning af vort dækningsproblem, og derfor har vi lige så vel som de partier, der dannede den foregående regering, under forhandlinger med andre medlemsstater indenfor NATO bestræbt os for at få en rationel løsning af vort dækningsproblem. Ærede medlemmer i det høje ting ved udmærket, hvorfor det ikke hidtil er lykkedes at nå til en rationel løsning af vort dækningsproblem. Opbygningen af NATO-forsvaret i Europa er foregået skridt for skridt, og man har ikke fra starten været i stand til på tilfredsstillende måde at løse de opgaver, der forelå, og man er heller ikke endnu nået til et punkt, hvor man magter alle de opgaver, der foreligger; men jeg erkender, at spørgsmålet om dækning af vor flanke fremdeles er aktuelt, og under hensyn hertil fører vi de forhandlinger og samtaler, der finder sted fra tid til anden med vore partnere indenfor samarbejdet.

Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft tog i dag anledning til at gøre en bemærkning om, at han tilbageviste det standpunkt, at danske soldater ikke bør placeres udenfor Danmark. Det forekommer mig, at det er en udtalelse, som er velegnet til at blive misforstået, og jeg skal derfor gøre et par bemærkninger om den. Jeg ved ikke bedre, end at den tidligere regering, hvoraf det ærede medlem var et fremtrædende medlem, førte sine forhandlinger indenfor NATO om de militære anliggender ud fra den forudsætning, at i det øjeblik Europahæren var oprettet og Vesttyskland var blevet medlem deraf, da skulle tyske styrker overtage dækningen af Holsten og Sydslesvig og de danske styrker derefter trækkes ud af Sydslesvig og Holsten for at overtage de dæknings-